

XXIII.

Betænkning

over

Forflag til Lov om Saltvandsfiskeri.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 1ste Februar 1899.)

I Rigsdagssamlingen 1896—97 overfendtes til Landstinget det af Folketinget ved 3dje Behandling den 28de Januar 1897 vedtagne Forflag til Lov om Saltvandsfiskeri. Behandlingen af dette Lovforflag blev, saaledes som det fremgaar af den af Landstingets Udvalg den 1ste Juni 1897 afgivne Beretning, ikke ført til Ende, bl. a. paa Grund af de Vanskeligheder, der viste sig ved at komme til en tilfredsstillende Ordning med Hensyn til Aalegaardsfiskeriet. Regeringen nedsatte da under 21de Oktober 1897 en Kommission med den Opgave at tage Spørgsmaalet om Forholdet mellem Kystejernes Aalegaardsfiskeri og andres Fiskeri under Overvejelse, og denne Kommission afgav i Februar f. A. en Betænkning, indeholdende Forflag til en Ordning af nævnte Fiskeri, hvilket Forflag Regeringen uforandret har optaget i det foreliggende Lovforlags § 6. Med denne Forandring og nogle til Dels herved foranledigede Forandringer i § 12, navnlig angaaende Fiskeri med Redstaber, ikke tjenlige til Fangst af Vandreaal, inden for det Areal, der efter § 6 er fredet for Redstaber, tjenlige til Fangst af Vandreaal, er Lovforlaget i øvrigt uforandret saaledes, som det er vedtaget af Folketinget.

Lovforlaget gaar ud paa en Revision af den gældende Fiskerilov af 5te April 1888 paa Grundlag af de Erfaringer, der ere indbundne om denne Lovs Virkninger i den Tid, den har været i Kraft. En saadan Revision forudsattes allerede under Forhandlingerne, der gik forud for Loven, at maatte ske i Løbet af et kortere Aaremaal, idet man ingenlunde med Sikkerhed turde sige, at der ved nævnte Lov blev truffet det rette paa forskellige Omraader, hvortil Rendsstabet kun var mangelfuldt, og som ikke før havde været Genstand for Lovordning. Man ansaa det tværtimod sandsynligt, at der kunde være adskillige Punkter, i hvilke Loven, naar den blev ført ud i Livet, vilde vise sig at lide af Ufuldkommenheder og trænge til Rettelser eller Tillæg. Rigtigheden af denne Forudsætning har stadfæstet sig i den forløbne Tid, og der har ofte lydt Røster om Unseligheden af Lovens Revision. Men naar der spørges, om man nu ad Erfaringens Vej og ved de stedfundne Undersøgelser er kommen til Klarhed paa alle Punkter, hvor der tidligere var Usikkerhed, vil Svaret lyde benægtende. Der er fremdeles mange Forhold, hvortil der savnes nøjere Rendsstab, og vigtige Omraader, hvor der er Tvivl, og hvor man ingenlunde er naaet til Resultater, som der